

SZERKESZTŐI IRODA:

Belkőzpontuza 21. szám. (Postapost) hová a lap szellemi részét illető közlemények csimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DIJA:

Vidékre postán, vagy helyben házhoz hordva
Egész évre . . . 16 frt. | Negyedévre . . . 4 frt.
Félévre . . . 8 frt. | Egy óra helyben . . . 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepeket követő napokon.

Kéziratok nem adnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belkőzpontuza 33. szám.

A HIRDETÉSI DIJAK

alko utján állapítottak meg. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr.

Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknek külön kedvezményt nyújt

kiadó-hivatal.

Nyitlteri cikkek

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Az „Ellenzék” perselye.

(1886. április óta.)

Az erdélyi Kultúregyletnek:

Vécsey János ur Kolozsvár-
ról (alapító tagsági díjába) 10 frt — kr.

Összeg: 10 frt — kr.

Ehez adva az eddigi kimu-
tatást. 2332. frt 27 kr.

Együtt: 2342 frt 27 kr.

Az első lövés.

Az első ágyulövés eldőrdült. Ettől azonban még nem kell megijedni. Nem annak a gyilkos fegyvernek az eldőrdülése volt. Csak Bismarck beszélt a német birodalom gyűlésén. Beszéde azonban minden tekintetben bevált egy világháború első ágyulövésének.

A mint mindenki tudja, a német hadsereg szaporításáról szóló katonai törvényjavaslat forgott szőnyegen. A vén csatoló: az öreg Moltke, fiatalos hévvel szólalt fel a javaslat mellett, s hogy a javaslat törvényre válása biztossá tartsa, megszólalt a legnagyobb hangú ember: a sötét szemöldökű Bismarck.

És a miket mondott, azokat ámulva hallgatta a német parlament és ámulva olvasta a világ.

Nem csekély dolog az, mikor Bismarck a szavát hallatja. Ennek az embernek akaratától függ ma Európa sorsa. Sajnálatra méltó jele az időnek, hogy a 19-ik század utolsó évtizedeiben Európa hatalmasságai a szerint cselekedjenek a hogy Bismarck diktálja. Elismerjük: rendkívüli tehetségekkel áldotta meg a gondviselés e kivételes embert, de azt még is megbámulandó jelenségnek kell tartanunk, hogy Európa népeinek sorsa attól feltételeztessék, hogy ez a kivételes ember összerángolja-e homlokredőit vagy pedig mosolyt rejteget sötét szempilláin.

Bismarck legutóbbi nagy beszéde a mellett tanuskodik, hogy a mikor elmondotta, sötét villámokat szort az egyik szemével, s a másikkal — nevetett.

Azt beszélt az a nagy ember, hogy a németbirodalom viszonyai kifelé a legkedvezőbbek, hanem azért nem képviselői a nagy német nemzetnek egyeztetek bele vakon a német hadsereg szaporításába, mert könnyen megtörténhetik, hogy a baj hamarabb nyakunkra nőhet, mint ahogy a közönséges halandók képzelik. Ő mint kivételes férfiú, belátja a jövődőkbe. Olyan tüneteket észlel, amelyeket sem a koronásfők, sem tanácsadók nem vesznek észre. De ő látja és fegyverkezik ellenük.

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZAJA

1887. január 14.

Párisi levél.

— Szalon élet; divat. —

Az idegenek coloniája nagyon megnépesítette Páris; az élet, a sürgős forgás már hetek óta igen élénk. Azt a vonzerőt, mit Páris gyakorol az idegenre, egyetlen egy város sem tudja tőle elvitatni; mert, ide nem számítva színházeit, akademiáit, műcsarnokait, művészeit, tudósait: Páris a világ azon városa, hol össze találkoznak a tudomány és műveltség legelőkelőbb tényezői és azok is, kik nem tartoznak a tudomány professzionálistái közé.

Legió, azon nagyvilági férfiak és nők száma, kik szabad idejüket itt az irodalom, a művészet és tudományoknak szentelik. A férfiaknak ép úgy, mint a nőknek meg van külön öszejövetelük, szorgalmasan járnak el olyan körökbe, melyeknek czéljok tanítani a történelmet, a földtant, az állattant, a közgazdaságot, a politikát, a philanthropiát, a festészetet, a szobrászatot és szinte feledem, a zenét.

A nélkül, hogy ezen nagyvilágiak hivatalból izzák a tudományt és művészetet, eléggé ismerik azoknak alkotásait a részletekig, hogy haladásuk által megfelelő tért foglalhassanak el a tudományok ezen egy

Nem azért kéri a beleegyezést a hadsereg véd és harcoképességének fokozására, mintha evidens veszedelemmel lenne dolguk, hanem azért, mert könnyen nagy eseményeket szülhet meg az idő méhe, s azok bekövetkezésére nem tanácsos tátott szájjal várakozni. Azoktól félni és ellenük ideje korán védekezni kell.

A mai világban pedig védekezni csak nagy haderővel és gyorsan élő fegyverekkel lehet az ilyen veszedelmek ellen. Ő ugyan nem félti a német birodalom sorsát kultamadásoktól, mert Ausztria nem támad, Oroszország szintén nem támad, Olaszország békebecsülő, Angliától nincs mit félni, de Franciaország fészkelődik, és ezt a nemzetet „legalább is harmincz évre le kell tiltetni.”

Bismarck tehát világosan rá mutatott a valódi okra. Tizenhat éve, hogy Elzászt és Lotharingát elharácsolta a francziáktól, és e 16 év alatt még ő sem tudott a maga óriási észével kitalálni gyógyszerrel arra a nagy sebre, melyet e két tartomány elvétele által a francia állam testén ütött. Ő nagyon jól tudja, hogy az a megsebesített Franciaország titkon bár, de még mindig eseng e két tartomány vissza vétele után, s azt is nagyon jól tudja, hogy Franciaország csak az alkalomra vár, hogy pert indítson elrablott birtokáért. Bismarck ezt a per indítást nem akarja bevárni. Előre beszerzi a maga nyomós bizonyítékait, s készen várja a felperes első akcióját.

Fog-e Franciaország, Bismarcknak „barátságos” előkészületei dacára tényleg akcióba lépni — az teljesen a jövő tika. A mit a közönséges halandó megláthat az csak annyi, hogy Franciaországnak még mindig sajog az a seb, melyet Bismarck ütött rajta, s hogy az olyan nemzetek, minő a francia is, nem egykönnyen mondanak le a megtorlás gondolatáról, még akkor sem, ha azt kell tapasztalniok, hogy a kés, mely sebet vágott rajtuk, egyre élesítettik.

Igen könnyen belehet tehát látni, hogy Bismarcknak alapos oka van a Franciaország részéről fenyegető veszedelemben megtalálni azokat a „komoly” jelenségeket, melyekkel szemben csak a katonai haderő fejlesztésével lehet praeventive védekezni. Bismarck úgy véli: Ha megerősítem a német hadsereget, a franciaia nem fog belé kötni, mert ez annyi volna részéről, mint belerothanni a bizonyos halálba. És mert Bismarck így vélekedik, jogot formál ahhoz is, hogy a legnagyobb nyereséggel nyilatkoztathassa ki a nyugta-

lankodó világnak, hogy neki nincs számdékában háborút provokálni, ő neki csak az a célja, hogy a Franciaország „fészkelődése”-ben rejő veszélyek ellen ideje korán vértesse fel a német nemzet testét.

Az, a mit Bismarck a békés viszonyokról beszél, legfennebb mosolyt csíhat az emberek szemébe, a mit pedig a maga szándékairól mond, legfennebb arra való, hogy megbámolja a világ a „század legnagyobb emberének” különleges észjárását. Békét hirdetni akkor, mikor fegyverkezünk, barátságos viszonyokról beszélni akkor a midőn saját nyílt bevallása szerint is minden pillanatban kilökhethi az idő méhe magából az egész Európát fenyegető veszedelmeket: csak egy oly kivételes lénynek lehet a maga különleges észjárása, a minőnek a világ Bismarckot képzei.

Hát azt magyarázza meg az a nagy statusférfi a világnak, hogy ha neki kifelé és befelé béke kell, és csak is békés viszonyok létesítésére törekszik, miért alkalmaz mégis olyan eszközöket, a melyek kizárólag a háborút és csak a háborút idézhetik fel?

Avagy az új kor status férfainak: a béke a háború?

— n.

Politikai hírek.

A függetlenségi és 48-as kör szerdán este tartott értekezletén Irányi Dániel elnök a győri függetlenségi és 48-as párt elnökétől nyert értesítés alapján jelent, hogy a párt győri elvtársai, kik ott igen jelentékeny számmal vannak s annakelőtte fényes győzelemre vezették a párt zászlaját, ez alkalommal, midőn Baross Gábor, eddigi képviselő, közlekedési miniszterre lett kinevezése folytán az állásáról lemondott s Győr városa új képviselőválasztásának áll küszöbén, újra tömörültek s a maguk részéről Krisztinkovich Edét kérték fel a jelöltségre, ki azt készségesen elfogadta. Az értekezlet örömmel veszi tudomásul a jelentést, ez esetben annnyival is inkább, mivel a győri elvtársak választása Krisztinkovich Edében oly férfura esett, ki mint volt országgyűlési képviselő, a függetlenségi és 48-as pártnak törhetetlen, buzgó tagja volt, ki ben tehát, megválasztása esetére, a függetlenségi elvnek régi kipróbált hívét üdvözölhetné. Az értekezlet rokonszenvével jelenti ki a győri elvtársak elhatározása iránt, szívóbb kíván törekvéseiknek sikert. A képviselőház pénteki ülésének napirendjére kerülő bizottsági választásokra más pártokat illetően a jelölés, az értekezlet átmege az állami költőségvetés kérdése. Az értekezlet egyhangulag kijelenti, hogy a kormány által 1887-re előterjesztett költ-

ségvetést visszautasítja s a visszautasítást indokolt határozati javaslatban mondja ki. E határozati javaslatnak a párt részéről leendő benyújtására és indoklására Helfy Ignác kéri fel.

Gróf Szapáry Gyula pénzügyminiszter lemondásának hírére a N. Fr. Presse tegnap jött számában újra fent tartja. Kiemeli, hogy az offíciózusok szerény demontáló kísérletei dacára a leghitelesebb információk alapján hangsúlyozhatja, hogy a magyar kormány kebelében a válság folyton fennáll. Szapáry gróf ma még szilárdabban el van tököelve visszalépni, mint néhány nappal ezelőtt, mert a vizsály, mely közte és a kereskedelmi és közlekedési miniszterek közt fennáll, kiigyezhethetetlennek bizonyult. A miniszterek többsége nem őt támogatja, még pedig tisztán politikai és választási tekintetből. Csak az igazságügyi budgetben tudott Szapáry gróf némi törlést kereszttől vinni. Szapáry gróf hajlandó ugyan a budgetvita befejeztéig megmaradni, de a vitában lehető passzív magatartást készű követni. De a budgetvita befejeztével mindenesetre visszalép, ha ugyan ohajjai nem teljesítettek, mire nincs kilátás. A kiegyezési tárgyalások teljesen szünetelnek s mindaddig újra föl sem fognak vétetni, míg a kormányválság el nem intéztetik.

Bismarck beszéde a bécsi független lapokra épp oly lehangolólag hatott, mint a börzse, a melyen a beszéd folytán a nagy árhanyatlás állott be. A bécsi lapok közül az offíciózus Fremdenblatt egysejűen azt konstatálja, hogy a beszéd Ausztriára nézve nem tartalmaz semmi meglepetést; a Neue Freie Presse és a többi független lap azonban kiemeli, hogy a beszéd igen szomorú benyomást tesz.

A bolgár események. A Pol. Korr. közli azoknak a táviratoknak szövegét, melyek a bolgár illetékes személyiségek között váltattak, mikor egy bolgár fuzionális kormány alakításáról volt szó. Ezekből a Nacsevics mult év decz. 24-iki körjegyzékéhez csatolt táviratokból kitűnik, hogy Stambul hajlandónak nyilatkozott visszalépni s azt ajánlotta, hogy a regensségre egy, az alakítandó koalícionális miniszteriumba pedig két Zankovistát válasszanak be. Zankov azonban az egész regensség elejétését kívánta s kijelentette, hogy nem egy minden pártból alakítandó kormányról van szó, hanem olyanról, mely Oroszország bizalmát élvező férfiakból állítatának össze, hogy Bulgária számára visszanyerjék a czár védnökségét. Egyszersmind ajánlotta pártbíveinek, hogy ily értelemben működjenek s ha nem hallgattatának meg, hagyják el a szobrányét, hogy ily elhárításnak magukról minden felelősséget.

Nyitllevél a szerkesztőhöz.

Kedves barátom!

Az „Ellenzék” tegnapi számában „Csatlódás” feliratu vezéreszik jelent meg, mely a legmélyebb fájdalommal illetett. Nem azért, mert benne vád van emelve ellenem is, hogy a „Prot. Közlönyben”, mint független szer-

lyemmel bélelt csinos capuchon-okat készítenek, melyek ugyan hasonlítanak a régi népies capuchonokhoz, csak hogy a mostaniak sokkal szebbek és csinosabbak.

Nem tudni, miért mennek a dolgok olyan rosszul, hiszen a fényűzés olyan mérvben halad, hogy semmi sem állja útját; soha sem fejtettek ki a nők több eleganciát és izlést, mint most. Minden öltözkűk annyi finom keresettséggel van a legkisebb részletekig összeállítva, hogy távol, de nagyon távol vagyunk azon időktől, mikor negyanyáink maguk szőtték a vásznat kelengyékhez,

Ma már pókháló finomságu vásznat szőnek, mert egyének nem nevezhetjük e könnyű, átlátszó szöveteket, a milyen a batiste, a nansouk, és a percale. És ez azért olyan nagyon finom, hogy az egyént, kit e szövet takar, nehogy még vastágítsa. Amit örömmel jegyezhetünk fel, ez az, hogy a cöfme ill fant nők hadat izentek minden olyan fehérnemű viseletnek, mely tul van halmozva csipkék és betétekkel ugyanazra, hogy a vászon vagy batiste ki se látszódik belőlük. Állatták hogy milyen kellemetlen az a sok fodor, csipke, csipkebetét, mely leleplez mindent a helyett, hogy elfedne. Hadd viselje azt a demi-monde! E helyett elfogadták a szép finom vékony, egyszerű, de elegans vásznat, mely nem zárja ki sem a gazdagságot, sem a csinyt. A batisteből készült kerek kivágásu nappali ing nagy keresetnek örvend, felső részén van egy 6

kesztő közltem egész terjedelmében a Szász Domokos javaslatát. Ám, lett legyen ez tölem tapintatlanság, bár ezt sem vagyok hajlandó elfogadni. Az erdélyi nemzetiségi viszonyokat ma már a gyermek is ismeri és mindenki tudja, hogy nem az ev. ref. felekezet az oka a megdőbbségeknek, hanem századok szerencsétlenségei okozták és idézték elő e szétfűllőtséget. Tatár, törökpusztítás és évtizedekig tartó oly ázsiai betegségek, ragályos kórok, melyek elseperték a magyar fajt, és megnyitották az utat az oláh beáramlásnak. Ezt az oláhok is épen így tudják, és ha mi is tudjuk és kimondjuk, hogy mi bűn van ebben, ezt én felfogni, képes nem vagyok. „Harcz, in optima forma!” Persze, hogy az, én pedig hozzá teszem: életre, halálra!

De nem erről van szó. Ám, legyen ez tölem tapintatlanság. Bár mindig inkább szerettem nyílt ellenségnek lenni, mint titokban olálkodni és a patkányok szerepére vállalkozni. A Kultúregylet is tisztában vannak a mi ellenségeink. Jól tudják, hogy nem arra vállalkozott, hogy szemforgató kegyességgel, holmi erkölcsös olvasmányokat terjesszen a magyar faj között; hanem, hogy az általános kultúra terjesztése által megtartsa a magyar fajt, és a más nemzetiségek közül (ám, nem érintve nyelvüket) minél többeket megnyerjen a magyar állam integrálásának, a magyar haza szeretetének. Ha nem ezt akarja, nem tudom mit akar. Ám, ezt nincs miért takargassuk és mint a strucc, nincs miért fejünkbe a homokba dugni. De én tapintatlanságot követtem el. Jól van; ne beszéljünk erről.

Arról akarok beszélni, hogy az „Ell.” cikke nem helyesen fogta fel a Szász Domokos javaslatát, mely sem formájában, sem tartalmában egy hajszálnyit sem különbözik attól, mit a kultur-egylet választmányában előterjesztett. A cikkirő nagy tövedésbe esett, midőn a javaslatnak csak azt a részét ragadta ki, mely a *dologi kiadásokra* vonatkozik, és melyben 53,200 forint fordul elő és ebből vonja le, hogy a kultur-egyletnek e csekély összegért 8640 kamat-összeg fizetésére kell lekötöni tőkéit. Persze, így előadva méltó felháborodást kelthet.

Am, nem így van. Mert a cikkirő figyelmét elkerülte, hogy a *dologi kiadások* kivül, ott vannak még a *személyi járandóságok*, nem kevesebb, mint 119,000 forinttal és így összesen 152,200 frt. Ennek a tőkének évi kamatjával kötné le a kultur-egylet 8640 frt kamatnak megfelelő tőkéit, esetleg, hogy csak az évi kamatokat biztosítsa, megterhelvén költségvetését. És ez, gondolom, egészen más, mint a mi felett a cikkirő kifejezte csalódását. Ez a Szász Domokos javaslata kezdetben és ma, és ő méltán elmondhatta: „*első sorban tudom s vallom magamat magyarnak, s másod*

Ida.

Becsületből.

Angolból fordította: Amica.

V.

(Folytatás.)

(9)

Először láttam felháborodva a tengeret a gyorsan jött változást kimondhatatlan érteklődéssel néztem; alig egy órával ezelőtt oly csendes oly nyugodt volt, de most a hullámok örült zürzavarban emelkedtek, rohantak és titódtak össze.

Mintán az ebédhez átöltözködtem, lementem Lily után, hogy siettessem, mert az első esengetésen túl voltunk.

Dering örnagy a szalon ablakánál állott, a felhősből cikázó villámokat nézve. Megfordult midőn beléptem.

— Nos, mit gondol a viharról? A fehér lovakat most jól láthatja nyargalni rajta.

Midőn az ablakhoz mentem azt sugta fülembe:

Lesz szives ma este a virág-házba jönni?

HIRDETÉSEK.

Haszonbér.

A **Torda és Kolozsvár** közti
országos útban levő

Hármas fogadónál
egy ujonnan berendezett
vendéglői helyiség

a szükséges melléképületekkel

f. év április 24-étől kezdődőleg
egy vagy több évre haszonbérbe adandó.

Értekezhetni **FERENCZI JÓZSEF** tulajdo-
nossal u. p. Torda-Tur.

(1—3)

Sz. 970—1886.

végr.

(1—1)

Árverési hirdetmény.

Alólikt kir. bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi: miszerint a vá-
rosi kir. járásbíró-ának 1886. évi 6533. sz. végrehajtást elrendelő végzése
folytán a Kozák Ed. végrehajtató részére Hartmann Béla és neje végr. sz. u-
vedők elleni 130 frt o. é. tőke s járulékaik iránt biztosítás képpen bíróság le-
foglalt és 463 ft. 70 kr-ra becsült házi butorok elárverezésére Tompos Ignác
ügyvéd végrehajtó a képviselőjének jelentkezésre a 911. számú végrehaj-
tási jegyzőkönyv alapján végrehajtató, foglaltatók s felülfoglaltatók ja-
vára is, a menziónak ezek is árverési jogot nyertek volna, tekintettel az
idézett t. cz. 103. §-ára, határnapul 1887. évi január hó 20-ik nap-
jának délelőtti 9 órájára kitűztetik, alperes lakására hosszú-szappany utca
8. sz., a mikor a bíróság lefoglalt butorok legtöbbet igérőnek az idézett
t. cz. 103. §-ában megállított feltételek mellett, készpénzért, szükség ese-
tén a becsáron alól is el fognak adatni. Egyszermind felhívatnak mind-
azok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtató
követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, hogy elsőbbségi igény
bejelentéseiket a felhozott t. cz. 111. és 112. §§-ai értelmében az árverés
kezdetén alólikt kiküldött végrehajtónál vagy írásban beadni, avagy pe-
dig szóval bejelenteni el ne mulasszák, különben a későbbben beadott ígé-
nyek a törvényes eljárás akadályozni nem fogják.

Kolozsvárt, 1887. január hó 9-én.

SZABÓ KÁROLY,
k. t. vtó.

28. (1—1)

Sz. 18—887.

eln. sz.

Hirdetmény.

Az 1885. évi XXIII. t. cz. (vizjogi törvény) 189. §, valamint az
ezen törvény végrehajtása tárgyában a Nagyméltósága földmivéls., ipar-
és kereskedelmi és a közmunka- és közlekedési m. kir. miniszter urak ál-
tal 45689—1885. sz. a. kiadott általános rendelet 87. §. alapján felhívom
a Kolozsvár sz. kir. város területén fennálló vízművek és vízhasználati
jogosítványok tulajdonosait, hogy a jogosítványaikra vonatkozó engedélyt
1887. évi június hó 1-étől napjainkig nállam írásban mutassák be, vagy
pedig igazolják, hogy vízműveik 1886. évi január hó 1-je óta háborítat-
lanul fennállanak, a nélkül, hogy mások jogosult érdekeit sértették és
mint ilyenek, az illetékes hatóságok által károsoknak találtattak volna.
Ezen bejelentési s illetve igazolási kötelezettség minden hatósági
engedélyre szoruló munkát tulajdonosára kiterjed, tehát malmokra, ön-
tözési-, lecsapolási-, ármentesítési- és ipari vállalatokra, továbbá nyilván-
os és magán csatornákra, mesterséges víztartókra, védgátakra és zsili-
pekre egyaránt kötelező.

A kik jogosítványukat igazolni nem képesek, vagy igazolás vá-
gott kellő időben nem jelentkeznek, azoknak vízművei az idézett törvény
191. § értelmében nem létezneknek fognak tekintetni s az ilyen vízmű-
vekre nézve a vizjogi törvény 163. és következő §§. és az általános ren-
delet 3—32. §§. lesznek alkalmazandók.

A bejelentések bélyegmentesek.

Kolozsvárt, 1887. január hó 9-én.

ALBACH GÉZA,
polgármester.

21. (2—3)

Naponta

friss finom farsangi fánk

kapható

GROBOIS JÁNOS

ezukrásznál

bel-közép utca 11. szám.

(3—3)

KÖZGYÜLESI MEGHÍVÓ.

A „székely egyleti első takarékpénztár“ részvényesei
f. évi február hó 27-én d. e. 10 órakor

az intézet helyiségében tartandó

RENDES KÖZGYÜLÉSRE

(tisztelttel meghívatal.)

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság és a felügyelő bizottság jelentése.
2. Számadások megvizsgálása, a mérleg megállapítása és a nyereség felosztása.
3. Az igazgatók, tisztviselők és napi biztosok fizetésé-
nek és napidíjainak három évre leendő meghatá-
rozása.
4. Az igazgatók, igazgatósági és felügyelő bizottsági ta-
gok újra választása.
5. Indítványok.

Székely-Udvarhely, 1887. január 5.

Az igazgatóság.

*) 40. §. Az igazgatóság egy három tagu bizottságot küld ki, mely a
gyűlés előtt legalább 2 nappal a jelentkezők jogosultságát bírálja meg, a rész-
vényeket letétbe veszi és a közgyűlés után kiadja és ennek határozata ellen a
közgyűléshez van csak folyamodásnak helye. A gyűlés előtt való nap esti 6
órákor záródik a jogosultak bírálata és jelentkezése. 8. (3—3.)

HAZAI IPAR.

Olcsó butorvásárlási alkalom!

Alólikt bátorodom a n. érd. közönségnek becses tudomására hozni,
hogy mátol fogva egy nagy részét a raktáromban levő butorokból helyszűke
miatt minden elfogadható áron, készpénz fizetés mellett, eladni
vagyok kénytelen,

chiffonok, diófa- és vaságyak,
diófa- és arany keretű toilette-
tükrök,

salon garniturok

nagy választékban,

fekete ébenfa butorok, szivar-asz-
talok, szivar fali szekrények, ruga-
nyos-, lószőr- és afrigue mádráczok
rendkívül olcsó áron kaphatók.

Javítások és butorátalakítások ugy vidéken, mint
helyben gyorsan és pontosan rendkívül leszállított árak
mellett eszközöltetnek.

Teljes tisztelttel

E. ZETTNER,

23 (2—34) kárpitos és butor raktáros helmonostor- és páris-utca sarkán.

Leszállított árak.

A pesti magyar kereskedelmi bank váltóüzlete

Budapest, Dorottya-utca 1. szám.

Alapított 1841-ben. — Részvénytőke 5 millió forint osztrák értékben.

Ajánl

Évenként 3 huzás!

1887. évben főnyeremények:

Február 1-én: 100,000 forint osztrák ért.

Június 1-én: 200,000 forint osztrák ért.

December 1-én: 100,000 forint osztrák ért.

Eredeti sorsjegyek a napi árfolyamon. (Jelenleg 8 forint 75 kr.)

Igényjegyek 3 sorsjegyre havi részletben á frt 1.40, 5 sorsjegyre
havi részletben á frt 2.35.

azonnali játszási joggal már a legközelebbi 1887. február 1-én történő huzáshoz.

Megrendelések legegyszerűbben postautalvánnyal történnek.

22. (1—6)

Legolcsobb bevásárlási forrás!

Van szerencsém t. cz. vevőim szives tudomására hozni, hogy a belhid-utczában saját házamat (27 szám) a mai kor
követelményeinek megfelelőleg úgy az emeleti mint a földszinti helyiségeit

BUTOR-RAKTÁRRÁ
alakítottam át,

Nagy raktárt tartok jó s száraz anyagból készült szalon, ebédlő és háló szobák berendezésére, továbbá egyes butor-
darabokra u. m. chiffonok, kredenczek, háló-, ebédlő-, szalon-, író-, varó-, öltöző asztalok, heverő divánok, közönséges és egész
finom garniturok, minden színű butor szövetei és szőnyegek. Saggios, Afrik, lószőr- és ruganyos mádráczok, fali álló- és toilette
tükrök, aranyozott keretbe foglalt olajnyomatu képek, ablak carní-sok, nedfonatu és különb-fajta székek stb. butorokból.

Elvállalok mindennemű

épület asztalos munkákat,
termek, szobák és kerthelyiségek díszítését, valamint berendezését, ócska szoba-
butorok ujtását legelőnyösebb árakban.

618.(19—*)

Tisztelttel

KEREKES JÓZSEF.

Kizárólagosan hazai gyártmány!

Nyomatott Magyar Mihály könyvnyomdájában Kolozsvárt, bel-közép utca 33. sz.